

„Szél hozott, szél visz el...”

Valahol azt hallottam, hogy az a jó gyermekirodalom, ami nemcsak a gyerekeknek nyújt élményt, szórakozást, hanem a felnőtteket is léköti, felkelti az érdeklődésüket. Hogy a fenti kijelentésben mennyi igazság van, arról vasárnap délelőtt ismét meggyőződhettem, miután végignézttem Halász Judit „Szél hozott, szél visz el...” címmel képernyőre került zenés-verses gyermekműsorát. A félórás programban egy képzelt meseváros lakói elevenedtek meg József Attila, Weöres Sándor, Veress Miklós, Zelk Zoltán, Eörsi István, Ágh István, Horgas Béla, és Czuczor Gergely sokunk által ismert versei nyomán, Bródi János, Szörényi Szabolcs és Tolcsvay Béla népzenei alapokra épülő zenéjével, különböző mondókákkal, játékokkal.

Kellemes, jó félórát tölthettünk a képernyő előtt. A sikert — mert sikeres programról beszélhetünk — Halász Judit kedves, gyermekközeli játéka biztosította. Igazi játszótársa tudott lenni a gyerekeknek. Ezt egyébként megszoktuk és sokszor meg is csodál(hat)tuk már.

A gyermekszereplők is természetesen viselkedtek. A versek, mondókák „mondásán” nem látszott a betanítás. Játékaikban, rajzainkat kísérő beszélgetéseikben, a spontenitást is hagyta érvényesülni a rendező, Valló Péter. Az ablakot betörő kópé tette, illetve szerepeltetése jó rendezői fogásnak bizonyult. A gyerekek is kikövetkeztethették a cselekedet miéttjét.

A jól szerkesztett, pergő műsor igazi mesevárost, mesevilágot varázsolt elénk. A megzenésített versek, fülbe-mászó dallamaikkal együtt jelentették az élményt... és még valamit. A dallamon keresztül eljuttatták, illetve eljuttathatják kis hallgatóikat a versig, a vers megszerettetését, jó, ha gyermekkorban elkezdjük. Ezért volt érdemes bemutatni Halász Judit gyermekműsorát.